Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților și sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena

La început, când încă nu erau întocmite la locurile lor cerul și pământul și legile facerii lumii, Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor prin întuneric, și a zis Dumnezeu să fie lumină și a fost lumină.

La început era cuvântul, și Dumnezeu era Cuvântul și toate lucrurile au fost făcute prin El, căci El era viața și a dat viață luminii, și lumina luminează în întuneric, precum este scris pentru cei ce cred și pentru cei ce nu cred cele lucrate prin cuvânt, și scrise apoi, ca să ia ființă scrisă cuvântul.

Oamenii învață pic cu pic să vorbească după ce se nasc pe pământ, dar Cuvântul Care învață oamenii era la început gata zidit și a grăit și a întocmit cerul și pământul și le-a lucrat în lumină, după ce a făcut lumina prin cuvânt, și Dumnezeu era Cuvântul.

O, Eu eram la început la Dumnezeu, Eu, Fiul Tatălui, Eu, Care grăiesc astăzi peste pământ cuvânt, și cuvântul este lumina oamenilor, și pe care întunericul n-o cuprinde, n-o biruie pe ea.

Eu sunt Alfa și Omega, sunt Cel de la început și Cel de la sfârșit Făcătorul lumii, și am spus acum două mii de ani că iarăși va fi zidită lumea prin naștere din nou și va fi cer nou și pământ nou, și spun aceasta pentru cei ce cred și pentru cei ce nu cred.

Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, și dacă sunt, cuvintez și lucrez, și ia ființă scrisă cuvântul Meu, spre mărturia Mea. Sunt cu sărbătoare de cuvânt deasupra cetății cuvântului Meu din mijlocul neamului român, că Mi-am întocmit cu puterile cerești cetate și popor credincios în ea și Mi se face primirea când vin, și Mă așez cuvânt în carte ca să fie scris pe pământ cuvântul Meu. N-am întrebat pe cei ce s-au așezat unii pe alții, unii peste alții mai-mari ai pământului și ai turmei de pe el, o, n-am întrebat pe nimeni din lumea oamenilor, ci M-am uitat în Scripturi și am găsit să vin cu sfinții în zeci de mii și să cuvintez peste pământ, să fiu cuvântul lui Dumnezeu.

Voi, cei care-Mi faceți primirea când cerurile se deschid ca să vin cu oștiri din cer să cuvintez, o, deschideți și voi cartea, deschideți cuvântului Meu ca să intru și să păstoresc, să grăiesc cu dreptate, căci ea Îmi este toiagul cu care păstoresc. Sunt deasupra aici cu sfinți fără de număr și scriem în carte sărbătoare pentru ei, duminica tuturor sfinților scriem, și ne scriem cu ea în carte, fiilor străjeri ai venirii Mele la voi cuvânt pe pământ, că iarăși lucrez ca la început, căci sunt Cel de la început la Dumnezeu și sunt Dumnezeu-Cuvântul. Cu coroană de sfinți stau deasupra în slavă mare, iar puterile cerești ne țin și ne slujesc. Sfinții au plâns pe pământ, nu s-au desfătat, ci au suferit pentru numele Meu și au plâns de dor, iar acum sunt cei mângâiați, precum este scris pentru cei ce plâng pe pământ.

Este scris în calendarul creștinesc zi de serbare pentru sfinții Mei și în cer și pe pământ, și toți laolaltă și fără de număr sărbătorim și scriem în carte sărbătoarea și cuvântul ei, că Mă fac în ziua aceasta cuvânt din mijlocul sfinților Mei, care într-un duh toți așează peste vremea aceasta de întuneric mare peste pământ, așează ei înaintea Mea întrebare cu durere în ea: *Doamne, până când, o, până când?*

O, sfinți iubiți, ați plâns pe pământ, și iată, și în cer. Grăiesc în ziua voastră de serbare ca să știe toată lumea de Mine și de voi și de cei ce străjuiesc cetatea aici, și toată țara română să știe lucrarea Mea de la Pucioasa, oraș ales de Dumnezeu pentru slava Sa cea de la sfârșit de timp, cuvântul Meu și istoria lui cea de până acum, cea de mai bine de șaizeci de

ani de cuvânt, și pe prigonitorii ei prin vreme, că lumea aude din om în om, dar Eu, Domnul, am scrisă istoria cea dreaptă aici, în orașul cel cu nume de pucioasă, și iată, să nu se atingă nimeni de locul Meu de aici, că el este foc și pucioasă care arde, e focul Duhului Sfânt, cuvântul gurii Mele, care lucrează la două capete: pentru cei ce cred și pentru cei ce nu cred venirii Mele cu mila în brațe pentru om. Eu lucrez în lumină, nu pe întuneric cum fac slujitorii de altare, de sfredelesc prin supușii lor peste tot după viața Mea, ca să știe ei unii de la alții, că iată, nu sfârșesc lucrul lor, că se urmăresc unii pe alții și au slugi ascunse fiecare dintre ei, și așa se urmăresc, o, și ce urât este sufletul celui care face așa, și dă și primește misiuni, și lucrează ca șobolanii pe întuneric și nu le este rușine și nici teamă că vor da răspuns pentru lucrarea lor.

Am de vorbit despre necredința de pe pământ, despre necredincioșii îmbrăcați în haine de sfinți. Am sfinții cu Mine și cu sărbătoarea lor bisericească așezată prin sfinți. Cete-cete stăm așezați la masă de cuvânt, o, și râd cei puternici și se dau necredincioși când aud că vorbește Domnul, dar au mai fost pe pământ ca ei și au fost rușinați de adevărul cuvântului Meu, ca și cei de acum două mii de ani, atât de necredincioși și ei, dar nu, că numai dorul de mărirea lor a orbit ochii lor, și numai păcatele lor grele îi făceau să se arate necredincioși.

Iată, dau totul pe față ca să se știe lucrarea cea ascunsă la întuneric a celor ce sunt știuți de lume arhierei și preoți, dascăli și clopotari, țârcovnici și slugi fel de fel când ei slujesc iscodind pe urma creștinilor care iubesc cu iubire pe Dumnezeul bisericii. Merg mereu și Mă uit în catastifele în care ei au dat să fie puse știri și urmăriri după creștinii care aveau iubirea în ei, și aceste dosare îi judecă acum pe cei ce au strâns în ele atâta lucrare ascunsă și mincinoasă prin facerea ei. Le-a spus lor cumva Duhul Sfânt să facă aceasta ce au făcut ei, și ce fac și azi?

O, ai cui slujbași v-ați dat să fiți voi, cei ce așa ați lucrat și lucrați? O, cine sunteți voi, cei ce stați sub această haină și slujire? Iată, aveți istorie scrisă ca prigonitori ai celor ce urmează pe Domnul. S-a umplut pământul în lung și în lat de știri despre voi, cum că ați urmărit și urmăriți pașii și dragostea de Dumnezeu a creștinilor, și mai ales a preoților dintre voi care n-au dat să se ia după voi, ci au stat pe stânca vieții urmând pe Domnul cu credință. O, de ce, de ce ați ridicat, și de ce ridicați sabia asupra lor,vă întreb?

O, fiilor cu conștiința pătată, vă judecă dosarele pe care le-ați întocmit voi, strângând în ele știri dușmănoase și mincinoase ca să loviți calul și să cadă călărețul, precum este scris în Scripturi de cei ce ies la drum ca șarpele care mușcă. O, ce folos, ce folos aveți voi că se țin mulți după hainele voastre lungi și țesute cu fir de aur, ce folos vouă sau lor? O, dacă n-ați fi în așa haine nimeni nu v-ar mai urma dacă v-ar ști viața și pașii cei fără de Hristos pe cale. Iată înșelarea cea mare cu care păcăliți atât de bine pe cei ce nu știu să vă citească, sau să citească în faptele voastre puse în catastifele vremii! Cei mulți vă cunosc numai după haină, haină vinovată, care ascunde sub ea omul de sub ea și atât, căci omul de sub ea nu este împărat ca să merite haină și coroană. O, nu uitați că scrie în Scripturi de păstorii nemiloși și necredincioși pentru turmă, și din mâna cărora Eu, Domnul, voi lua turma și o voi păstori Eu Însumi, și iată, fac ce este scris să fac, și pentru aceasta am venit din cer acum două mii de ani, și iarăși în acest timp, iar voi Mi-ați luat căsuța și hăinuța, căci Eu nu mai am loc pe pământ, că Mie Îmi place în căsuță scundă ca și acum două mii de ani, când am găsit loc smerit ca să vin, așa cum am găsit și în vremea aceasta pe trâmbița Mea Verginica, copilă săracă și plină de milă de Dumnezeu și de om, de am trâmbițat prin ea vreme de douăzeci și cinci de ani și Mi-am ridicat ucenici prin lucrarea Mea cu ea. O, și cât păcat și-au scris urmăritorii acestui cuvânt ceresc, căci preotul cu slujbă de păstor îi dădea pe listă pe creștinii cei buni ca să fie duși la cercetări și la cercetători, care aveau ca slujire slăbirea credinței și nimicirea vieții creștine de pe pământ.

Când preoții îi văd în biserici pe creștinii harici, o, ce fac acești preoți? Se umplu de rușine și de invidie apoi și se apucă să dea mai-marilor lor înștiințare cu care să învinuiască pe cei devotați lui Dumnezeu pe pământ, și de care păstorii bisericii nu se bucură. O, dacă n-ar mai fi acești creștini sfinți cu viața și cu fapta între oameni s-ar fi scufundat de mult pământul cu tot ce e pe el și ar fi dispărut în hău ca Sodoma și Gomora, ca cetatea lui Melchisedec al Salemului, și iată, creștinii cei sfinți țin lumea și pământul, ei Îl îmblânzesc pe Domnul spre milă și spre iertarea celor ce fac păcate cu voie.

Dar creștinii poporului cuvântului Meu cel pentru nașterea din nou a lumii, o, aceștia sunt sfințiți de mii de ori prin graiul Meu de peste ei, și până și pereții caselor lor sunt sfințiți de grăirea Mea de azi, cu care am poposit în casele lor, urmăriți fiind ei de aproape mereu, mereu de cei urmăritori cu îndeletnicirea lor, și vor mărturisi zidurile caselor lor câte cuvinte din cer și câte rugăciuni spre cer s-au lucrat în casele creștinilor cuvântului Meu, chiar dacă unii dintre ei n-au răbdat până la sfârșit și au căzut în slăbiciuni, și sub ispitiri de la lume sau de la casnicii lor.

O, nu sunt case oarecare casele creștinilor Mei de azi, născuți de sus prin cuvântul Meu. Am pus peste ei și peste casele lor pecetea venirii Mele de azi, cuvântul lui Dumnezeu, și am scris istoria Mea cu ei în casele lor, dar unde nu se păstrează al Meu locul și totul și omul, de acolo pleacă Domnul, și rămâne mărturie că s-a auzit cuvântul lui Dumnezeu în casele acelea.

Eu, Domnul, vă rog cu aplecare, fiți înțelepți. Lepădați obiceiul acesta urât, prin care urmăriți pe cei ce sunt cu Dumnezeu în iubire pe pământ. Nu mai căutați să vă faceți supuși și să-i îndemnați la fărădelegile care vin din duhul diavolului iscoditor, căci omul este liber, fiilor, Eu așa am spus să fie omul.

O, e rușine ce faceți voi. O, de ce vă purtați așa? De ce dați să stăpâniți cu apăsare peste oameni? Nu uitați, o, nu uitați că Duhul Sfânt veghează și lucrează cu veghe, dar nu ca voi cu ochii altora, care văd ca pe pământ, sau care nu văd, ci doar rostesc cuvinte crezute de proști, dar nu de cei ce stau sub oblăduirea Duhului Sfânt și știu de la El toate fără să le trebuiască iscoade. Voi însă sunteți deprinși cu alt obicei. Vă trebuie informatori supuși, care să pândească și să vă raporteze vouă, așa cum văd Eu de sus cum sunt trimise iscoade de la voi prin jurul cetății cuvântului Meu.

Dar Eu vă îndemn la liniște sfântă și vă rog, nu fiți îngrijorați. Aici este cumințenie și curățenie de inimă și loc curat, care simte răul când este sau când vine sau când este trimis, căci duhul facerii este aici, duhul cel de la început, fiilor. Ei nu caută răul nimănui, așa cum nici Eu nu caut. Ei sunt iubitori și sunt harnici în toate și slujesc iubirii Mele pentru ei, și a lor pentru Mine, și gândesc cu pace și cu nădejde pentru voi că într-o zi vi se vor deschide ochii și vă veți bucura de această comoară scumpă a neamului român, și a cărei taină puțini o înțeleg acum.

Dar nu numai pentru aceștia vă rog să fiți liniștiți, ci și pentru cei din turma creștină ortodoxă care calcă cu pas creștinesc și sfânt pe urmele Mele, păzindu-se de păcat și de satana, căci aceștia țin lumea, aceștia Mă milostivesc spre toți cu milă, fiilor.

O, căutați să vă înțelegeți slujirea și marea răspundere pe care v-ați ales-o singuri, căci turma creștină e turma lui Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, fiilor care v-ați ales să slujiți la altar, numai să fiți voi cu mintea și cu inima la Domnul dacă sunteți dintre cei ce credeți așa cum Scripturile învață.

În ziua aceasta am grăit vouă din mijlocul cetelor de sfinți fără de număr, martori din cer, între care sunt sărbătoriți împărații creștini Constantin și Elena, care au dat libertate vieții creștinești pe pământ când au fost, și stau ei ascultând acum cuvântul Meu vouă, o, slujitori la altare în vremea aceasta. Toți cei sărbătoriți azi Mi-au dat Mie să cuvintez și pentru

ei, iar ei se bucură și se mângâie alături cu Mine aici când Eu grăiesc, căci ei ca o singură ceată Mă întreabă cu durere: *Doamne, până când?*

În ziua aceasta sfinții Mei au ca podoabă între ei sărbătorită pe trâmbița Mea Verginica, născută pe pământ în anul nașterii ei, 1923, fiind atunci duminica tuturor sfinților, dar și ea Îmi spune să grăiesc Eu acum, că e zi mare dacă Eu stau de vorbă cu slujitorii la altare, iar ea va grăi poporului cuvântului Meu peste o săptămână când vine de drept ziua cea din săptămână a zilei ei de naștere pe pământ.

O, trâmbița Mea, Verginica Mea, Eu de pe acum te umplu de lucrul cel sfânt pentru grăirea ta cu poporul nostru, și vom lucra cu adâncime de cuvânt, că mulți creștini care au auzit din gura ta cuvântul Meu s-au lăsat cumpărați și folosiți pentru dat știri la cei interesați de lucrul Meu de azi în mijlocul acestui popor. O, e slab omul, e nestatornic în iubire și în credincioșie. Eu însă am mers cu mersul Meu și merg și ocrotesc de sus și îi înlătur pe cei ce se vor dușmani asupra venirii Mele de azi cuvânt în lume.

Și mai ales voiesc să dau liniște mai-marilor bisericii lumii și să-i povățuiesc să nu mai păcătuiască urmărind pașii celor credincioși și iubitori și harici în mijlocul turmei, căci arhiereii și preoții își pun iscoade care să le spună lor, și își pun tot felul de supuși iscoade pentru alte iscoade, și unii pe alții se iscodesc ca să ducă știri la vârfuri, și sunt neiubiți cei de sus de către cei de sub ei, care se simt asupriți, apăsați de mai-marii de peste ei, și care n-au iubirea cea părintească a sfinților părinți. Eu însă sunt capul fiecărei biserici de creștini la locul unde se află fiecare și nu apăs pe nimeni și Îmi păzesc ortodoxia și o țin tare prin turma Mea cea mică din mijlocul ei, și care slujește iubirea de Dumnezeu pe pământ.

O, așa să faceți și voi, cei ce stăpâniți pe scaune de biserică, așa, fiilor, și să aveți grijă să nu păcătuiți, să nu mai păcătuiți, și căutați să fiți iubiți de cei de sub voi și să fiți urmați pentru pildă bună și sfântă de către cei mai mici de sub voi supunându-se vouă, dar nu pentru lucrări ascunse, ci pentru ascultare de Dumnezeu, pentru slujire sfântă înaintea Mea a lor, a celor ce iubesc pe pământ pe Domnul cu o iubire aparte, iubirea cea din Dumnezeu în ei, iubirea cea pentru Dumnezeu, o, fiilor.

Am grăit vouă, slujitori la altare, mari și mici cu rangul. Fiți credincioși, nu Mă dați în lături, căci voi veți sta înaintea Mea vrând-nevrând față în față cu acest cuvânt, pe care Eu astăzi l-am scris în cartea Mea cea de azi ca să-l iau și să-l trimit vouă, spre mărturia Mea, și peste care las numele Meu:

Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin. amin.

21-05/03-06-2018